

ДЕЛИОРМАНСКА

ТРИБУНА

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Цена на вѣстника:
За година 3 лв.
За 6 месеца 2 лв.

Единъ брой 10 ст.

Всичко за вѣстника
се изпраща чрезъ Г.
Д. Кълвачевъ.

Цена на обявленията:

I и II стр. на редъ 60 ст.
IV стр. " " 20 ст.

За многократни пуб-
ликации по споразу-
мение.

Вѣстника се списва отъ редакционенъ комитетъ.

Бърайте! Бърайте!

При изящния вкусъ.

Приетигна ми голѣмъ из-
боръ отъ разни първока-
чествени черни и цвѣтни
шезра и диаманти. Изра-
ботна солидна и бърза.
Кройка по вкусъ или о-
бразцѣтъ на Montieur de
la eordonnerie.

Съ почитъ:
Хр. Анчевъ.

Габровека дрѣхарница

на

СТЕФАНЪ ПЕТКОВЪ

Габрово. Силистра.

По случай великденски-
тъ праздници пристигнаха
ми сезонни мъжки и дѣт-
ски дрѣхи отъ чисти га-
бровски платове.

— Цѣни най-износни —

Къмъ дописниците ни.

Редакцията, въ желанис-
то да бжде дѣйствиелна
изразителка на всичко онова,
що носи общественъ интересъ,
ще дава мѣсто въ вѣстника
на дописки изъ града, око-
лността и другаде, стига тре-
тиранитѣ въ тѣхъ въпроси
да не бждатъ отъ личенъ
характеръ.

Редакционния комитетъ
здрави стѣля на принципа
да дава мѣсто на съобщения
само отъ публиченъ харак-
теръ и интересъ: личности,
то се разбира, могатъ да се
забѣлжаватъ, само до толкова,
о-
вече, до колкото тѣ се явя-
ватъ лоши носители на из-
вѣстни общественни функции
или до колкото дѣйствиелна
имъ шокиратъ публичната съ-
вѣсть. При това, съобщения-
та трѣба да бждатъ не по-

и истинно писани и то само
на еднама страна на листа.

Отъ редакцията.

Нашата задача.

Наложителната 필요-
димость отъ печатенъ ор-
ганъ, като изразителъ на
общественното мнѣние въ
твърдѣ изолирания нашъ
край, се чувствува отъ все-
ки мислящъ гражданинъ въ
града и околността. Двѣ
мнѣния за това не може
да има. И наистина, края,
що ние населяваме, има
назрѣли свои нужди, прѣ-
ко свързани съ поминѣка,
стуганското и стратеги-
ческо положение, що той
заема. Тия нужди и инте-
реси настоятелно изиск-
ватъ внимание и загриже-
ность отъ страна, както
на мѣстнитѣ самоуправи-
телни тѣла, тъй и на цен-
тралнитѣ власти.

Единъ печатенъ органъ,
който си поставя задача-
та да бжде тълкувачъ на
тия нужди; да изтъква и
уяснява тия интереси, за-
служва, безспорно, пълна-
та подкрѣпа на всички о-
ния, които радѣятъ за бж-
дащето на нашия край.
„Делиорманска трибуна“
си поставя именно такава
задача и въ насока на ней-
ното реализиране, редак-
ционния комитетъ се лас-
кае отъ надѣждата че у-
силията и жертвитѣ му
ще бждатъ добръ оцѣне-
ни: както и трѣба да се
очаква, изгледъ да спеку-
лации не може ръководи
редакционния комитетъ—
да се допусне подобна ми-
сълъ е обидна смѣлость.

Единственнитѣ негови
съображения сж да се да-
де възможность на обще-
ството въ цѣлия нашъ ху-
бавъ Делиорманъ да изра-

звая своитѣ нужди и ин-
тереси; да се уясняватъ
всички въпроси отъ сту-
пански, економически и по-
литически характеръ, гле-
дано прѣвъ призмата на
добръ разбранитѣ интере-
си на широкитѣ маси; да
отбѣлжава всички по-ха-
рактерни събития, всички
хубави начинания съ една
само дума—да бжде изра-
зителъ на живота, цѣлия
битъ въ нашия край.

Въ тоя редъ на мисли
и дѣйствия, редакцията на
прѣва линия ще дава мѣ-
сто на редъ статии, прѣ-
ко засѣгащи нуждитѣ на
града и околността. Ще
дава точни информации по
всички въпроси на деня;
ще държи въ извѣстность
читателитѣ по курса на
вътрѣшната и външна по-
литика на страната; ще
дава съ охота мѣсто на
всички мнѣния и статии,
засѣгащи бита на населе-
ние; ще отваря широко
колониѣ на вѣстника за
всека неправда, отдѣто и
да иде тя; ще става про-
водникъ на всеко народо-
полезно начинание.

Трибуна, достъпна за
всичко народополезно—
ето девиза на редакцията.

Тѣй организирана съ
всички желаниа да служи
на правилното развитие на
нашия край, редакцията
се ласкае отъ мисълъта,
че ще намѣри подкрѣпата
на всички въ града и окол-
ността.

Въ послѣдньо врѣме на-
ново се повдига въ преса-
та въпроса за нѣкакво ма-
лтретиране на български-
тъ граждани турци. Нѣщо
повече: по поводъ тия про-
вокации отъ страна на за-
интересовани публицисти,
въ Цариградъ на скоро се
е състояла враждебна ан-

тибългарска манифеста-
ция. Понеже нашия край
е населенъ съ турци, взи-
маме смѣлостъта да се из-
кажемъ по въпроса обек-
тивно съ скромната пре-
тенция, че ще изразимъ
най-вѣрно положението на
работата.

Че турското население
изъ Делиормана система-
тично се изселва—знаемъ;
че това изселване се под-
клажда отъ нарочно пра-
щани агитатори—тоже
знаемъ; че мнозина отъ
изселенитѣ, продали вед-
нажъ именията си, се вра-
щатъ въ родината си съ
проклятие на уста съ из-
мамата—тѣй сжщо знаемъ.

И знаемъ още, че изсел-
ването е почти прѣуста-
новено, поради полжганитѣ
мечти на ония, които се
поддали по-рано на прѣ-
стѣпнитѣ тия агитации.

Но нека припомнимъ, на
гонение и то систематич-
но и прѣднамѣрено или
въдхновявано отъ публич-
нитѣ български власти,
ние нивга не сме били сви-
дѣтели. Ние не знаемъ е-
динъ поне такъвъ случай.
Напротивъ; турското на-
селение у насъ се ползу-
ва съ всички права на бъл-
гарския гражданинъ: зако-
нитѣ на страната регла-
ментиратъ положението
му на равно съ всеки другъ
гражданинъ; въроизповѣ-
данието му е съвѣсмъ сво-
бодно отъ какви да е огра-
ничения. Съ една дума тур-
цитѣ въ Българи се тре-
тиратъ само като пълно-
правни нейни граждани.
Като познаваме добръ ве-
ликата толерантность на
българския народъ, който
винаги е стоялъ далечъ
отъ изкуствено подклаж-
данитѣ отъ врѣме на врѣ-
ме антинационални мани-
фестации, каквото бѣха
прѣвъ 1906 година анти-

ОБЯВА

Имамъ честъ да обва на почитаемата публика, че отвориохъ ново заведение.

„Бирария Централъ“

бивша „Св. Петка“, която ремонтирахъ коренно и приспособихъ къмъ вкуса и най-взискателни посѣтители. А comodността на заведението—най-пространенъ салонъ въ града—е най-прѣдпочтителна за сѣмѣйства.

Въ бирария „Централъ“, дѣто ще точа само прочутото „Шуменско“ пиво, сж складирани и всѣкакви видове първоначественни, натурални стари и нови вина, пелинъ, ракии и мастика: варненски, чирпански и мѣстни. Само въ бирари-та „Централъ“, ще намѣрите въ всѣко врѣме прочутитѣ карначета на „дѣдо Ангелушъ“, както и разни други закуски: хайверъ, кашкавалъ, дробчетата и пр.

Чистота—примѣрна прислуга—бърза и акуратна. Веднажъ само посѣтете „Централъ“ и се убѣдете.

Празднични дни ще свири музика.

За многобройни посѣтители очаквамъ.

Съ почитъ:

Панайотъ К. Цафаревъ.

Извѣствамъ на почитаемитѣ си клиенти и клиентки, че отъ 15 мартъ почвамъ да фотографирамъ въ ателието на Г-нъ Маркарианъ, срѣщу казармата.

Съ почитъ:

Д. Г. Кълвачевъ.

Интереснитѣ романи
Приключенията
на Шерлокъ Холмсъ
отъ Конанъ Дойлъ

и

Донъ Жуанъ
отъ Лордъ Байронъ

Изазятъ на брошурки
и се намѣрватъ у вѣстникопродавачитѣ.

Колата 10 етог.

гръцкото движение и прѣди десетина години това противъ евреитѣ, ние съ възмущение посрѣщаме послѣднитѣ обвинения за нѣкакъвъ тероръ, упражняванъ върху сънароднитѣ ни—турци. Тая клевета е обидна за националната ни честъ и ржководнитѣ кржгове на нашата външна политика трѣба да дадатъ отпоръ на намѣреното да бжде прѣдставенъ българския народъ въ черното освѣтление на варварски збиръ, какъвто, безпорно, ще бжде ефекта прѣдъ чуждия свѣтъ отъ тѣй упорно разпространяваната клевета.

Ние винаги съ истинско доволство сме констатирвали липсата въ народа ни на оня дивъ шовинистиченъ бѣсъ, що въ нѣкой народи, какъвто сж съсѣдитѣ ни сърби и гърци, парализира здравия националенъ разумъ, като дава прѣднина на безсмислени и прѣко врѣдни авантюри и безразсждства. Нѣщо повече. Ние не познаваме

страна, подъ ието не бе инороднитѣ елементи да се радватъ на пълноравноправие както тога е у насъ. Не знае ли свѣта, че като всички български училища въ ромжиска Добруджа сж, или затворени, или лишени отъ необходимата афтономия, ромжискитѣ у-ща у насъ се радватъ, въпрѣки това, на пълна свобода и афтономия. И ако у насъ прѣтърня фияско едно антигръцко движение, което, по вината на едно правителство, влѣздо по всички линии въ конфликтъ съ народнитѣ желаня и чувства на законностъ, покри страната ни съ позоръ, може ли дума да става за противотурско движение, когато е знайно, че турцитѣ въ България сж единъ тихъ, застоялъ вече народъ, прѣдаденъ на мирно занятие.

Едно, обаче, ние не можемъ отрече. Турското население, породило непроходимото невсжество, въ което тжне, е подложено на

експлуатация отъ страна на разни лихвари и др. такива обществени паразити. Отъ тѣхъ, собственно, страдатъ и всички други прости хора. Това, обаче, въ никой случай не може да се третира като политика отъ страна на държавата, която прави достатъчно усилия да унищожи лихварския таенъ институтъ.

Прочее, ние намираме, че, както отбѣлѣзаното погорѣ изселване на турцитѣ, тѣй и послѣднитѣ българофобски демонстрации се инсцениратъ отъ заинтересовани турски кржгове за да се прави политика около това и се създава неблагоприятна обстановка за разрѣшаване турско-българската разпра. И насъ, така свашайки работата, съвсѣмъ не очудва поведението на пловдивския в. „Балканъ“, който най-ревниостно провакира несоциалното чувство на толерантностъ въ българския народъ.

Ступански отдѣлъ

Какъ да се рѣжатъ лозята.

Една отъ най-важнитѣ работи за лозаритѣ е да знаятъ, какъ да рѣжатъ лозята си, защото отъ рѣзидбата зависи, както качеството и количеството на плода, тѣй и трайността на самото лозе.

Отъ опитъ се знае, че едно лозе, колкото и да е хубаво, колкото и да се обработва добрѣ, не се ли рѣже добрѣ, губи своята плодovitостъ.

Рѣзидбата бива: есена и пролѣтна. 1) Есената рѣзидба се извършва прѣзъ есенята, слѣдъ като се обератъ лозята и листата почнатъ да падатъ, т. е. кждѣ края на мѣсець октомврий и продължава, до като настжпатъ студоветѣ. Есената рѣзидба се прѣпоржчва само въ ония мѣста, кждѣто зимата не става люта; кждѣто сланата не пада рано на пролѣтъ, защото есенната рѣзидба може да причини голѣми поврѣди на лозаритѣ, ако не се съобразатъ съ климатическитѣ условия. Въобще есенната рѣзидба се прѣпоржчва за ония мѣста,

кждѣто мразоветѣ сж малки; дѣто има достатъчно работници, за да могатъ порѣзанитѣ лозя веднага да се зароватъ.

2) Пролѣтната рѣзидба настжпва обикновено прѣзъ мѣсець февруарий, ако врѣмето позволи, и продължава до разпукването на пжпкитѣ т. е. прѣзъ мѣсець мартъ.

Слѣдъ като е настжпило врѣмето за рѣзидбата на лозята, всѣки лозаръ трѣбва да отреви лозето си и почне рѣзидбата.

Нѣ, както се спомена погорѣ, отъ рѣзидбата зависи плодovitостъта на лозето, затова прѣди да се отрѣже прѣчка отъ главината (чукана) трѣбва да се види, коя прѣчка е плодна, кои пжпки сж необходими за плода, та да се оставятъ, като се отстранятъ всички неплодни (ялови).

Плодната прѣчка се отличава, че тя е по-слаба, по тънка, пжпкитѣ и сж по голѣми, дървесината ѝ е по-дебела и твърда, а сърцевината по-малка отъ тая на яловитѣ; При това, плоднитѣ прѣчки сж израстнали отъ миналогодишна прѣчка. Неплоднитѣ (ялови) се отличаватъ

по това: Че тѣ сж израстнали отъ всичкитѣ части на главината (чукана), тѣ сж по-прави, по-дебели, въобще по-силни; коленцата имъ сж дълги, пжпкитѣ по-малки и изострени; При това тѣ сж силѣнати и набраздени.

Слѣдъ като лозаря познава плоднитѣ прѣчки отъ яловитѣ, лесно ще различи плодната пжпка отъ неплодната, а съ това ще бжде улесненъ въ рѣзидбата, като сжщеврѣменно ще знай коя лоза, какъ да се рѣже, на колко пжпки да остави прѣчката и пр.

Прѣдъ видъ на това, че въ 1903 год. се появи филлоксерата въ тукашнитѣ лозя и опустоши повече отъ половината отъ тѣхъ, както въ града, тѣй сжщо и въ околията съвѣтвамъ и прѣпоржчвамъ на лозаритѣ да рѣжатъ лозята си на грозде т. е. по възможностъ по високо и на повече пжпки, за да се използватъ лозята, до като даватъ и до дѣто филлоксерата не ги е още съвсѣмъ прѣсушила.

1) Рѣзидбата трѣбва да става за сега на 3—4 пжпки даже и повече, споредъ голѣмината и силата на

ДРЪХАРНИЦА

СТЕФАНЪ

ПЕТКОВЪ

чужда, като се оставят повече плодни пъпки.

Всички изгнили части на главината да се изрѣват и прѣмахнатъ. Съ това ще се даде възможност сокътъ да се използва за изхранването на прѣчката и плода, а не да се отнема отъ тия повредени и изгнили части.

Лозята да се копаятъ и чистатъ отъ буренитѣ по възможностъ по чисто, като имъ се прѣмахватъ всички пичове ще изкарватъ отъ главината, и намалява плодородността, защото отнематъ една голяма частъ отъ храната.

Прѣскането трѣбва да се прѣдприема веднага щомъ сж изкарвали филизитѣ. Така ще се острани переноспартата (маната), която не само ги отслабва, но унищожава всички плодъ.

Лозари! Рѣжете лозята си на грозде, защото филлоксерата ги унищожава, използвайте ги поне до край.

За по-нататъшното гледане на лозята ще давамъ кратки съвети, спорѣдъ врѣмето и работата.

Vitis

ХРОНИКА

Единъ въпросъ на деня.

Злобата на деня напослѣдъкъ бѣ и остава кадастралния градски планъ. Безспорно, щастлива е идеята града ни да се снабди съ единъ планъ, всегашна база за бъдещия му развой.

Проче, тукъ и за това, споръ не може да има. Всичкия въпросъ е за регулацияния планъ, около който се вдига най-много шумъ. И твърдѣ понятно защо. Града ни, старъ застроенъ, колкото и похвални усилия и жертви да сж се правили за уреждането му, все пакъ си остава неурегулиранъ. Сега, когато прѣдстои да се фиксиратъ регулационнитѣ градски линии съ огледъ на всички близки и далечни нужди на града, безспорно, много отъ улицитѣ неминуемо трѣба да прѣтърпятъ радикална промѣна, като, то се само отъ себе разбира, бждатъ засегнати интереситѣ на много граждани.

Първоначалния проектъ

на градската регулация, прѣдставенъ отъ прѣдприемача по изработването му, мѣреше да даде на Силистра видъ на единъ модерно благоустроенъ европейски градъ. Макаръ реализирането на тоя проектъ да прѣдполагаше грамадни разходи и затруднения, гражданитѣ съгледаха въ него дѣйствително изражение на хубавата си мечта да видятъ единъ денъ, тѣ или потомството, града въ пълната смисълъ на думата благоустроенъ.

Пратенъ, обаче, въ Министерството, проекта биде, както се вече знае, повърнатъ съ измѣнения, коренно отричащи идеята, вложена отъ съставителя му: много отъ улицитѣ оставатъ въ настоящия си видъ, други се проектираха по начинъ щото реализирането имъ се обуславя отъ много разходи и т. н. Понятно, гражданитѣ съгледаха въ направенитѣ отъ Министерството измѣнения едно повращане назадъ, защото по веднажъ фиксирани и утвърдени линии ще се развива града за вѣчни, може би, врѣмена. Ето защо, всички заслѣдиха съ видимъ интересъ плана и неговата сжба. Общинския съветъ, считайки, навѣрно накърнена своята суверенностъ да има рѣшающа дума въ случая, делегира, както е извѣстно, кмета Божановъ и трогично загиналия инж. Тройчевъ съ мисия да прѣдставятъ конкретно грѣшкитѣ, що министерството е допуснало, като защитятъ сжщеврѣменно принципа, вложенъ отъ обработвача и приетъ отъ съвета.

Сега, какъвъ е резултатътъ отъ мисията на делегацията, ние не знаемъ, но виждаме, че не се вече държи на първоначалния проектъ, нито пъкъ напълно се удобрява проекта на Министерството.

Дали Министерството е наложило рѣшително veto или общинскитѣ делегати сж отстъпили отъ заетитѣ първоначално позиции, ние не знаемъ. Редакцията ще бжде твърдѣ доволна, ако може да даде изразъ на обясненията, що по тоя въпросъ оцѣлялия слѣдъ грозната катастрофа кметъ Божановъ би далъ. Тѣй или иначе, гражд-

данитѣ, както и общинския съветъ, трѣба здраво да застанатъ на извѣстни позиции и изискватъ отъ сжденбо - административната при Министерството комисиия, послѣдния, ако се не лжжемъ инстанция, единъ регулационенъ проектъ напълно хармонизиращъ не само съ близкитѣ, нъ и бъдащи интереси на града.

Една похвална инициатива.

Въ града ни отъ два мѣсеца почти е открита частната лѣчебница на г-да Д-ръ Хаджиоглу и Д-ръ Шишковъ.

Неска признаемъ, насъ поразява обстоятелството, че инициативата на двамата почтени лѣкари намѣри отличенъ приемъ въ обществото. Маса страждущи цѣлъ денъ се трупатъ за амбулаторно прѣглеждане или операция. Лѣчебницата е добръ уредена съ специална операционна зала. Операции, за които болнитѣ трѣба да ходятъ при най-неблагоприятни обстоятелства въ Букурещъ, тукъ сега се извършватъ съ успѣхъ. Насъ просто смайва успѣха на инициативата и основателно питаме: дѣ сж били до сега тия болни? Нима градътъ ни е тѣй изоставенъ въ санитарно отношение, та трѣбаше частната инициатива да се прояви въ лицето на двамата млади и енергични лѣкари за да лѣсни въ всичката си голота липсата на истинска и безусловна прѣданностъ къмъ народното здраве въ града?

Нъ, веднага ние си обясняваме тоя печаленъ фактъ. Не е тайна за никого, че лѣкаритѣ въ града ни отдавна сж си подѣлили сфери на влияние, завоювали си съ не лесни компромиси запазени периметри. Сѣщаме се, че всеобщо уважаемия Д-ръ Куюнджиянъ биде позорно натиренъ отъ града ни само защото, всецѣло и искрено прѣдаденъ на работата и дълга си, сполучи да спечели обичта и довѣрието на всички граждани и косвено да стѣсни запазенитѣ периметри на другитѣ лѣкари. Сѣщаме се по-нататъкъ, че отъ дълги години въ града ни не се е застоявалъ ни е-

динъ добъръ лѣкаръ, истински радѣтелъ на народното здраве.

Сѣщаме се, че и Д-ръ Ватевъ биде по сжщия начинъ и пжтища низвергнатъ отъ тукъ.

И разбираме слѣдъ всичко това, че медицината трѣба да е издѣно компрометирана въ града ни за да бжде възможенъ отбѣлѣзания по-горѣ небивалъ успѣхъ на инициативата у двамата млади лѣкари. Тоя фактъ ни навежда на много печални разсждения. А най-печалното е, че при наличностъ на градска амбулатория бѣдноболнитѣ граждани на маси тичатъ за медицинска помощъ въ частната такава. Но веднага пакъ се сѣщаме, че градската общинска санитарна служба отдавна е дескредитирана. Най-сетнѣ, не е ли грѣхота да се запрати въ архивата единъ човѣкъ, доволно бѣденъ, за да понася унижението синоветѣ му да се издържатъ въ училище на руски държавни срѣдства... Тѣй или инѣкъ, ние, като посрѣщаме съ истинска радостъ инициативата на почтенитѣ двамата лѣкари, пожелаваме имъ пълненъ успѣхъ и безавѣтна прѣданностъ къмъ дѣлото на народното здраве. Тѣхнитѣ усилия, смѣемъ да ги увѣримъ, ще бждатъ добръ оцѣнени и възнаградени съ всеобщитѣ симпатии на гражданитѣ.

Сифилиса въ околията.

Както е извѣстно, сифилитичната зараза въ нашия край взема денъ изъ денъ все по-широки размѣри. Цѣлия источенъ край на околията пламти отъ това грозно бѣдствие.

Центъра на заразата е с. Малка Кайнарджа, дѣто болшинството сѣмейства се ужасно терзаятъ отъ болѣстѣта. Благодарение системното и организирано лѣкуване, тя не се е още проявила въ лошитѣ си форми; обаче, разпространението ѝ не срѣща ограничение, макаръ лѣкарствата да се даватъ на населението даромъ, понеже, не сж взети най-радикални мѣрки за прѣдохраняване отъ зараза: брачнитѣ връзки между болни и здрави сж съвършено своводни.

При това положение на работитѣ, грозна е участта на населението въ цѣлия оня край на околията. До като прѣди 8—10 години болѣстѣта бѣше локализирана само въ едно сѣмейство въ М. Кайнарджа, сега тя е обхванала грамадната частъ отъ сѣмействата тамъ, а така сжщо и много сѣмейства въ всичкитѣ околни села — Г. Кайнарджа, Зарничъ, Краново, Кютюклий, Кюсе-Айдынъ, Кайбуларъ, М. Караачъ, Кочуларъ и Топчий.

Ако не се взематъ особни мѣрки, основателно се плашимъ, че не ще е необходимо много врѣме за да пламне цѣлата околия.

Това е едно бѣдствие грозно по своитѣ послѣдствия. Израждане на поколението е прѣкия му и най-близъкъ резултатъ.

Проче послѣдницѣ сж вече на лице: честитѣ поматания и голѣмата смъртностъ срѣдъ дѣцата между 1—3 години най-демонстративно сочатъ на тѣхъ. Налагатъ се бързи и ефикасни мѣрки за лѣкуването на болнитѣ, а още по-вече за прѣдпохраняване здравитѣ отъ заразата.

Русенския окр. сѣвѣтъ поддържа въ М. Кайнарджа лѣкарски участокъ специално за борба противъ сифилиса. Лѣкарствата, твърдѣ скжпи, се даватъ безплатно, наистина, нъ, въпрѣки това, болѣстѣта се стремглаво разпространява, благодаренс погорѣ отбѣлѣзаното обстоятелство.

И тъкмо сега, когато населението свикна да прибѣгва до медицинска помощъ; когато болнитѣ привикнаха да се подлагатъ на системно лѣкуване, поради похвалната и упорна дѣйностъ на лѣкаря, Д-ръ Сапунджиевъ и фелдшера, Захаридовъ, положително се учимъ, че лѣкаря подалъ оставка и отпшгивалъ вече. При тия условия, голѣма е загубата за този край на околията. Споредъ добититѣ свѣдѣния, ако сме вѣрно информирани, една нетактичностъ само на окр. сѣвѣтъ лиши участъка отъ младия и твърдѣ работливъ Д-ръ Сапунджиевъ: при безпорно труднитѣ условия на работа и животъ въ село, лѣкаря приелъ да се бори съ заразата и всички трудности при условие да му бжде увеличена заплатата отъ 350

на 400 лева мѣсечно. Въмѣсто това, обаче, сѣвѣта гласувалъ кредитъ само за 300 лева заплата. И, твърдѣ естествено, прѣдизвика се оставката на Д-ръ Сапунджиевъ. Ние намираме, че сѣвѣта е погледналъ много лекомислено на работата си и грѣшката ще бжде осждително прѣстѣжна, ако веднага не се погрижи на всѣка цѣна да намѣри замѣстнитѣ на Д-ръ Сапунджиева.

Отъ двѣ години край Дунава близо до с. Айдемиръ стърчи хубаво, угледно здание.

Лоша е участта му, обаче: то е прѣдзначено за Ниеше Земледѣлко училище, нъ, както миналака, тъй и тая година, то не се открива, нито функционира. Това вече, не по липса на срѣдства, не и по злата воля въ управници, а срамуваме се да признаемъ, поради осждителната апатия и крайна незаинтересованостъ на земледѣлското население въ околията. За нуждата отъ специално земледѣлческо образувание, у насъ нѣма двѣ мнѣния. Законодателя, въ желанието си да подтикне земледѣлското производство; въ стремежа си да подпомогне правилното, интензивно обработване земята, е постановилъ откриването на много мѣста въ България, прѣдимно въ земледѣлскитѣ околии, каквато, безпорно, на първа линия е и нашата, постановилъ е, повтаряме, откриването на нисше земледѣлско училище, дѣто дѣцата на народа да могатъ направо постѣпи и се запознаятъ съ модернитѣ начини за обработването земята и отгледване нови земледѣлчески култури и по тоя начинъ подготвятъ себе си за културъ-трегери въ роднитѣ си села.

За зла честъ, обаче, населението въ околията ни се отнесе съвсѣмъ равнодушно къмъ тая прѣкрасна идея и, слѣдствие тая апатия, ето вече 2 години училището открито, а ученици нѣма.

И това, когато е знайно, че слѣдването въ това учеще е съвсѣмъ безплатно; нѣщо повече — ученицитѣ тамъ сж пенсионери на държавата.

Съ истинска скръбъ като констатираме факта

ние се надѣемъ, какво грѣшката ще бжде скоро съзната и поправена.

Трагичната участъ на градеко-общинския инженеръ, Тройчевъ, поразилъ дълбоко трогна всички граждани. Въ изпълнение на единъ дългъ къмъ добрѣ разбранитѣ градски интереси, стана жертва той, като остави многочленно сѣмейство въ чуждъ градъ нийдѣ никому. Вѣстѣта за ужасната катастрофа на 19 февруарий се разнесе съ мълнийна бързина и поразяваше съ ужаса си. Траура бѣше общъ, макаръ мнозина да не познаваха отблизко злочестия инженеръ и още по-нещастното му сѣмейство: тихъ, спокоенъ, изцѣло прѣдаденъ на работата и сѣмейното си щастие, инженеръ Тройчевъ не дига шумъ около си. Ония, обаче, които сж имали при какъвъ да е случай срѣща или работа съ него, знаатъ на какви рѣдки добродѣтели носителъ бѣше той.

Една слѣпа случайностъ, обаче, лиши града ни отъ единъ безпримѣрно честенъ и акуратенъ служителъ, а нещастното сѣмейство отъ негова грижлива попечителъ. И заслужена бѣше почитъта, що града отдаде на отличната паметъ негова.

Погрѣбението, знае се, стана на общински разности — иначе не можеше и да бжде.

Актъ на висша правда и хуманностъ, обаче, било би, ако общината се загрижи по какъвъ да е начинъ да обезпечи нещастното сѣмейство. Това се налага. Редакцията става изразъ на всеобщото мнѣние и желание, като повдига тоя въпросъ и ще и се да вѣрва, че общината въ лицето на общинския сѣвѣтъ ще прѣдприеме нѣщо ефикасно за гарантиране сносното сжществуване на изоставеното сѣмейство на загиналия инженеръ. Най-сетнѣ, какво сж виновни четиритѣ малолѣтни дѣца да търпятъ всички незгодни отъ постигналото ги нещастие, което ги лиши за всѣгда отъ нежнитѣ грижи на тѣхния баща. Ние се надѣемъ, че и гражданитѣ, ако цѣнятъ добрата паметъ на отличния свой служителъ, ще изискатъ това.

На 10 т. м. бѣхме свидѣтели на една скръбна процесия: нѣколцина души изпращаха останкитѣ на единъ покойникъ, живо олицетворение на дългогодишна мизерия. Покойникъ, Гедоръ Георгиевъ, билъ 25 годишенъ служителъ прѣдъ олтаръ на народното здраве. Медицински фелдшеръ, чужденецъ, оставилъ сѣмейство въ пълна мизерия, той ще е служилъ твърдѣ добросъвѣстно за да заслужи такава участъ: далечъ отъ близки, жертва на изпълненъ дългъ, слѣдъ 25 годишна безукорна служба, намѣри той гроба си въ града ни, съ провожданъ отъ десетина само души.

Колко печално, какъ безчовѣчно. Другаритѣ му, фелдшери, изнесоха на плещитѣ си погребението, а държавата, въ служба на която покойникъ отдаде цѣлия си животъ, отпусна 80 лева (? !).

Спомнете си неволно слѣднитѣ стихове:

„Добъръ урокъ за златната младежъ: граби, безчинствувай на воля;

Богатства трупай и тлъстей,

И твойта смъртъ ще бжде славна.

А станшѣ ли служителъ на народа

И минешъ си живота въ тегла,

Слѣдъ твои трупъ за винаги изтиналъ, десетина души само ще вървятъ.“ Миръ на прахътъ ти народни труженико. Не си ти прѣвъ, нито послѣденъ, който тъй забравенъ и злочестъ умирашъ. Твойтѣ братя по участъ сж легионъ.

Отъ 16 до 24 мартъ включително при разсадната градина се открива отъ Силистренския агрономъ курсъ по овощарството и лозарството. Въ издаденото по тоя случай обвление четемъ и програмата на курса. На слѣдвалитѣ редовно, ржководителъ му ще издава специални свидѣтелства.

Ние намираме за много полезни подобни курсове, които опознаватъ ступанитѣ съ модернитѣ способности на ступанисване и надѣемъ се, курса ще бжде добрѣ посѣтенъ и използванъ.